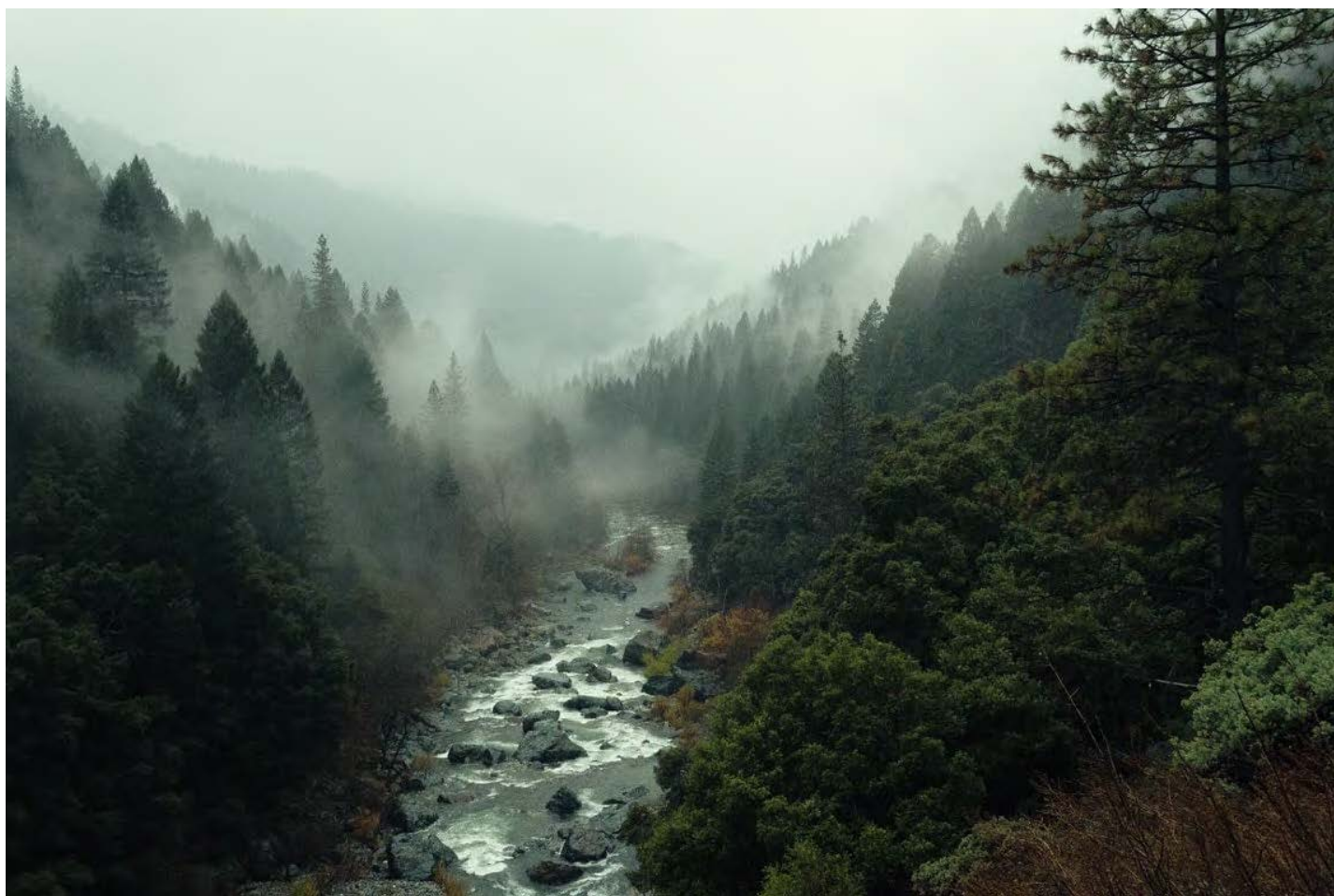

Taizs Gergő

EMBERNEK LÁTSZÓ

[CSAKUGYAN ELFELEJTETTE?]

2022-01-07 | CSAKUGYAN ELFELEJTETTE?, VERS

Reggelre úgyis elfelejtem, hogy mind egy
irányba tartunk, mondataink végét enyész-
pont jelzi. Habár működik a hiány
rendszer, osztályozza elvadult perceim,

nagy részéről mégsem tudok semmit.
Embernek látszó vággyal viaskodom,
hüllők tükrözik csendem kartondobozát.
Eközben a völgyben már eszközt
használó gerincesek. Koppanó kövek,
robbanómotorok, botokba oltott szándék.
Füst száll. Nem ilyenek képzeltem az erdőt.
(Amíg mosakszol a hóban, arcodra olvad
tekintetem. Mint a szél könnyű árnyéka,
begyűrűzik a fák közé, fölénk hajol
a hallgatás. Melléd fekszem a vadcsapásra,
közös nyomot formál ködös lélegzetünk.
Az évelő növényekkel áttelelhetünk,
mondod majd biztatón, és magunkra
gombolom a szaténnal bélelt éjszakát.)
Reggelre úgyis elfelejtem, hogy mindegy.
Embernek látszó tárgyjal üldözök madarat,
napfényt hazudok a tétova tájnak,
ruhátlan sodródó fotonokat.

kép | unsplash.com